

Pébániai Hírlevél

„Én sosem feledkezem meg rólad” – XIV. Leó pápa üzenete a nagyszülők és idősek világnapjára.

Kedves Testvéreim!

Izajás próféta által az Úr megígéri, hogy sosem feledkezik meg egyikünkéről sem. Biztosít bennünket arról, hogy a tenyerére rajzolta arcunkat (vö. Iz 49,16), és hogy szeretete nagyobb, mint az anya szeretete gyermeke iránt.

Az elfeledettség fájdalmas érzése sajnos sok ember közös tapasztalata, s köztük nem kevés az idős ember.

Mintha sok idős ember életére fátyol borulna, mely elhalványítja arcvonásait, s a feledés homályába burkolná őket. Ez történik azokban a házakban, ahol magány uralkodik, s azokban az idősothonokban is, ahol félő, hogy az emberek egyedisége az ágyszámukra vagy betegségeikre szűkül.

Legyen ez a nap ösztönzés mindenki számára, különösen a fiataloknak, hogy újra gyakorolják azt a szép szokást, hogy meglátogatják nagyszüleiket, a család idős tagjait, s azokat is, akiket senki sem látogat.

Egy olyan korban, amikor egyre inkább felgyorsulnak a folyamatok és sok minden darabjaira hullik, a konkrét, hús-vér ember továbbra is rászorul arra, hogy gondoskodjanak róla, hogy észrevegyék és elismerjék: gyengéd kezekre, odafigyelő értelemre és jószavú szavakra van szüksége. A digitális kultúra megsokszorozza a kapcsolódásokat, és új találkozási lehetőségeket kínál; az emberi szív azonban továbbra is őrzi a közelség nélkülözhetetlen igényét.

Az Egyház ismeri idősebb gyermekei szenvedését; jól tudja, hogy sok esetben előítéletekkel tekintenek rájuk, és tehernek tartják őket; tudatában van annak, hogy a nyereség központú gazdaság gyengíti a családi kötelékeket; tudja, hogy sok idős embert magukra hagynak gyermekeik. Mindezen okok miatt örömmel hirdeti az Úr ígését:

„Én sosem feledkezem meg rólad!”

Minden életkorban, de különösen akkor, amikor már nem vagyunk fiatalok, vigasztaló felfedezni – ahogy Boldog I. János Pál mondta –, hogy Isten alkonyt nem ismerő szeretetének címzettjei vagyunk, és „tudjuk: tekintetét mindig rajtunk tartja, még akkor is, amikor úgy tűnik, éjszaka van. Édesapánk ő; de még inkább édesanyánk”.

Isten gyengéd szeretetének a felfedezése sokak számára az élet folyamán történik meg, olykor éppen annak utolsó szakaszában. A múlttól eltérően ugyanis egyre gyakrabban előfordul, hogy valaki úgy jut el az időskorba, hogy nem volt valódi hittapasztalata. Az előrehaladott kor ebben az esetben alkalmas idővé válhat a lelki élet megkezdésére vagy újrakezdésére.

Kedves idősek, Ferenc pápa „új népnek” nevezett benneteket, mivel az emberiség történetében még sosem volt ilyen magas az időskorúak száma. Ezért különösen fontos, hogy veletek mint „új néppel” elgondolkodjunk azon, mi lehet a hivatásunk akkor, amikor úgy tűnik, hogy az ember életét kezdettől kísérő törekénység kerül túlsúlyba.

Azt szeretném mondani nektek, hogy ne féljete a törekénységtől! Éppen ez a gyengeség rejt magában olyan új lehetőséget, amely az élet többi időszakát is megvilágítja.

A törekénység ugyanis, ha elfogadjuk és elismerjük, „megnyitja a szívet a kölcsönös támogatásra, és Annak segítségül hívására, aki megadhatja azt, amit semmiféle emberi hatalom nem képes biztosítani: a szívek mély kiengesztelődését, s ezzel együtt az igazi békét”.

Így élhetjük meg keresztényként az öregkort: „törekényszeren”, ugyanakkor „meghívottként”, hiszen minden férfi és minden nő idősen is újjászülethet (vö. Jn 3,4–6), és a prófétával

együtt kiálthatja: „Megtérés és nyugalom által szabadulunk meg; nyugodtság és bizalom által lesz erőnk” (Iz 30,15). Ez az erő arra hívhat bennünket, hogy az emberi együttélés biztosítása érdekében ne a gőg és a hatalom útját válasszuk, hanem a kiengesztelődés és az igazi béke útját.

Ebben az időszakban, melyet oly nagy mértékben sújt a háborús és a társadalmi erőszak, sokan teszik fel a kérdést, hogy milyen világban fognak felnőni unokáik. Arra buzdítalak benneteket, kedves testvéreim, hogy csatlakozzatok hozzám, és kitartóan imádkozzunk, hogy mielőbb béke köszöntson az egész világra.

Idős testvéreim, köszönöm, hogy nap mint nap imáitokkal, különösen a rózsafüzér imádkozásával támogattok. Szívből viszonozom ezt, és azt kívánom, hogy az Úr újítsa meg bennünket mindenkor a hitben, reményben és szeretetben, ő, aki sosem feledkezik meg rólunk!

Kelt a Vatikánban, 2026. június 15-én.

Leo P.P. XIV

Ferences ünnep: augusztus 2. – Porciunkula-búcsú

Assisától nem messze, a városhoz közeli erdőben állt az Angyalos Boldogasszony-kápolna, amely a Monte Subasio-i bencések tulajdonában állt. A kis kápolnát maga Szent Ferenc újíttatta fel, majd 1211-ben a bencések neki aján-dékozták. Itt telepedtek le az első ferences testvérek, és itt alapították meg az első rendi közösséget. Mai napig ez a Kisebb Testvérek Rendjének első kolostora, a központi háza.

Szent Ferenc 1216 júliusában kért búcsúkiváltságot a Porciunkula kápolna számára III. Honorius pápától, aki megadja ezt az engedélyt, amelyet később kiterjesztettek. Ma a világ valamennyi ferences templomában búcsú nyerhető Angyalos Boldogasszony ünnepén. Aki ezen a napon elvégzi szentgyónását, szentáldozáshoz járul, imádkozik a pápa szándékára, és szívében elhatárolódik a bűntől, teljes búcsúban részesedhet.

IRGALMAT KÉR TŐLED

Szent Ferenc jubileumi évében teljes búcsú nyerhető a ferences templomokban

PORCIUNKULA-BÚCSÚ ÜNNEPÉN, AUGUSZTUS 2-ÁN.
a délelőtt 10.00-kor kezdődő szentmise főcelebránsa

SÜLLEI LÁSZLÓ

a Budapest-Esztergomi Főegyházmegye általános helynöke, a Budavári Nagyboldogasszony plébánia plébánosa, c. prépost, prot. kanonok.

Minden kedves testvért szeretettel hívunk és várunk!

A teljes búcsú elnyerésének feltételei: szentségi gyónás, szentáldozás, a Szentatya szándékára végzett Miatyánk, Hitvallás, a Szűzanyához vagy a ferences szentekhez intézett ima.

Elnyerhetik: a ferences közösség tagjai az általános feltételek teljesítésével.

Minden hívő, ha bármely ferences kolostortemplomban vagy Szent Ferencnek szentelt, személyéhez kapcsolódó templomban

- kapcsolódik a jubileumi év valamelyik szertartásába,
- vagy elmélkedik, imádkozik azért, hogy a keresztény szeretet érdekében tett jó elhatározás ébredjen benne.

A betegek, zarándokok, akadályozottak, ha lélekben bekapcsolódnak a jubileumi eseményekbe, és felajánlják szenvedéseiket, és amint tehetik, eleget tesznek az általános feltételeknek.

Szent Ferenc, testvérünk,
te nyolcszáz évvel ezelőtt
megbékélt emberként mentél
halál nővérünk elé,
kérünk, járj közben értünk az Úrnál!

Te a San Damianó-i Megfeszítettben
ismerted fel az igazi békét,
taníts meg bennünket arra,
hogy benne keressük
minden kiengesztelődés forrását,
mely minden válaszfalat ledönt!

Te fegyvertelenül léptél át
a háború és a meg nem értés frontvonalain,
adj nekünk bátorságot arra,
hogy hidakat építsünk ott,
ahol a világ falakat húz!

Konfliktusoktól és megosztottságtól szenvedő korunkban
járj közben értünk,
hogy béketeremtők legyünk:
a Krisztustól származó béke
fegyvertelen és lefegyverző tanúi! Ámen.

Leo P.P. XIV

Ámosz atya egy év után Szegedre költözik

Váratlanul ért a helyezés és kinevezés. Mindössze egy évet tölthettem a szombathelyi ferences közösségben és plébánián. Köszönöm, hogy szeretettel befogadtatok. Biztos vagyok benne, hogy az érkező új káplánt, Donát atyát, is gyorsan szívetekbe fogjátok zárni. A szegedi rendházba költözők. Igaz, hogy messze kerülök, de imáitokat továbbra is kérem. Pax et Bonum! (Ámosz testvér)

Hirdetések

Augusztus 1-jén 18.00-tól 2.-a 18.00-ig a havi 24 órás szentségimádásunkra hívjuk mindannyiőket.

Az augusztus 15.-i Boldogasszonyba zarándokok számára jelezzük, hogy a Vásárcsarnok (Piac) előtt tudunk felszállni a buszra reggel 8.00-kor.